

ZPRAVODAJSTVÍ

z obydlené zatáčky

Únor 2013

Číslo 33

Vydává Obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky Obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 26,795 01 Rýmařov. Přípravuje Jana Bulová

*Ještě pár sněhových vánic, mrazivých rán
a pak už můžeme očekávat nezadržitelně se blížící příchod jara.*

Milí čtenáři občasníku, sousedé, spoluobčané!

Otevíráte první číslo letošního zpravodaje. Očekáváte od něj i v letošním roce nové a poučné informace?? Články, statě, úvahy, co potěší i pobaví?? Pokusíme se, aby se Vaše tužby vyplnily. Aby se nám to podařilo, obracíme se na vás s prosbou, abyste nám, jeho finální podobu a tvář, pomáhali dotvořit. Vaše ochota a vstřícnost je to hlavní, čím naši práci můžete podpořit.

Přejeme hezké čtení o rozmanitém obecním dění.

Úvodní úvaha naší redaktorky.

Podle Mayského kalendáře měl nastat konec světa. Díky Bohu nepřišel, nebo ano.....?? Podle mnohých svět neměl zaniknout jako celek.

Svět totiž pomalu zaniká v podobě, v jaké ho známe nyní. Svět, část jeho obyvatel – vyspělá lidská společnost, je v posledním době stále častěji spojována přívlástkem konzumní lidská společnost. Konzumní = nejvyšší společensky uznávanou hodnotou je vlastnění a spotřeba materiálních věcí. Takto primitivně je dnes posuzována kvalita člověka.

Ostatně i mnozí renomovaní ekonomové mylně měří blahobyt množstvím peněz na jednoho člověka.

Já osobně jsem idealista. Věřím, že klid na duši, stabilní pohodový vztah, spokojenost a porozumění v rodině= blahobyt. Jsem idealista, a tudíž věřím, že může existovat i svobodná nekonzumní společnost.

Je dost jedinců i skupin mezi námi, kteří neslouží civilizaci, ale naopak, dovedou ji využít k vytvoření jiných – trvalejších a kvalitnějších hodnot. Když

takoví mohou být někteří, proč by taková nemohla být většina. Stačí málo. Stačí jen správně pochopit význam slova blahobyt.

Z jednání obecního zastupitelstva

ZO dne 9.1.2013:

- Zastupitelstvo obce schvaluje podání na Katastrální úřad o výmaz zápisu na věčné břemeno pro vodovodní přípojku k domu č.p. 55 ze dne 12.6.2006.
- Zastupitelstvo obce schvaluje pronájem bytu č. 2 v domě č.p. 35 panu Milanu Bumbálovi.
- Zastupitelstvo obce schvaluje zateplení Obecního domu v ceně 48 100,-Kč a zateplení domu č.p. 35 v ceně cca 60 000,-Kč, firmou MALACATE s.r.o., Praha.
- Zastupitelstvo obce schvaluje odměnu členkám kontrolního a finančního výboru 100Kč/kontrola za rok 2012.

ZO dne 6.2.2013:

- Zastupitelstvo obce souhlasí s podáním žádosti o dotaci z PRV prostřednictvím Místní akční skupiny Rýmařovsko na projekt „Obnova a využití kotelny v Malé Štáhli“.
- Zastupitelstvo obce schvaluje převod (koupí) nemovitosti, kotelny na pozemku p.č. St. 47 od Společnosti Nádražní, Rýmařov za cenu 1,-Kč.
- Zastupitelstvo obce schvaluje pronájem části pozemku p.č. 347/2 o výměře 22 m² paní Miroslavě Ohnoutkové za cenu 0,50Kč/m².
- Zastupitelstvo obce souhlasí se záměrem podání žádosti na tři místa VPP.
- Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o společném postupu k zabezpečení přípravy a realizace veřejné zakázky „Společné výběrové řízení na služby spojené s nákupem energií“ s Městem Rýmařov na rok 2014 – 2015.
- Zastupitelstvo obce bere na vědomí rozpočet Sdružení obcí Rýmařovska na rok 2013.

VÝZVA K OBČANŮM

Při sběru separovaných odpadů mějme na mysli, že nádoby jsou malé, odpady jsou zpravidla lehké a v původním tvaru objemné a neskladné. Za odvoz obec musí platit a ne málo! Obracíme se proto na vás s prosbou: plasty před vhozením do kontejneru sešlápněte, kartony rozeberte a složte tak, aby zabraly co nejméně místa. Neházejte do kontejnerů krabice nesložené!

V neděli dne 17. února 2013 v 8:00 hod.

koná se v místní kapli

Mše svatá

Zveme občany Malé Štáhle k účasti na mši První přímá volba prezidenta

Před pár dny utichlo v naší zemi „davové šílenství“ s názvem PRVNÍ přímá volba prezidenta. Ta měla po všech stránkách pozitivní přínos pro rozvoj a vývoj demokracie.

Z jejího průběhu a následných výsledků lze dobře diagnostikovat, jakými slabiny naše občanská společnost trpí.

Tou nejdominantnější je zcela jistě závislost voličů na mediálním diktátu, kterého jsme si v posledních týdnech užili dosyta. Média všech forem na nás chrčila nejrůznější rozhovory, diskuze, postřehy o obou kandidátech a my, voliči, jsme byli ovlivňováni. Do jaké míry jsme se ovšem ovlivnit nechali, záleželo jen a jen na každém jednotlivci – osobě.

V mém případě byl kandidát pro druhé kolo zcela jasný, hned po vyhlášení výsledků kola prvního a názor se s graduující předvolební „masáží“ nezměnil, právě naopak. Přiznávám, že jsem se rozhodovala hodně srdcem. Abych to vysvětlila. Mám moc ráda naši zemi a zejména pak náš krásný český jazyk. Zastávám názor, že prezident naší země by měl dobře hovořit našim jazykem, znát jej, správně a hojně využívat jeho rozmanitosti. Pro mne, rádoby lingvistu, bylo toto rozhodujícím faktorem, který zcela zásadně ovlivnil mé rozhodování.

Další slabinou, která byla poodhalena při první přímé volbě prezidenta je nedostatečná emancipace české občanské společnosti. Řekla bych, že nedostatečná vyzrálost je také správným pojmenováním stavu.

Oba kandidáti, každý po svém, představovali pro své voliče „toho pravého“. Oba se snažili být roztomilými, nekonfliktními, bez sebemenších zlých úmyslů.

Naopak. Každé případné zlo mělo být trestáno a nevinné a bezbranné oběti chráněny. A my voliči jsme těmto výrookům naslouchali, ke svým kandidátům obdivně vzhlíželi a mnohdy jejich iracionálním projevům také uvěřili. Jak si to vysvětlit?!

Velká část naší společnosti vnímá osobu hlavy státu výrazně emocionálně. Prezident představuje výraznou osobnost - autoritu, která v zemi udržuje řád a dává pocit ochrany. Není náhodou, že oba prezidentští kandidáti byli kmeti s výrazně otcovskými rysy. Plní odpovědnosti, moudrosti a dobroty s mocí potrestat bezpráví. Potřeba ochrany a řádu - synonyma pro otce, vyplívá z obav ze samostatnosti, z obav rozhodovat, vyplívá z nedospělosti. Ano, myslím, že nedospělá je správným atributem pro naši společnost. Před námi je ještě řádně dlouhá cesta, než rysem naší společnosti budou osobitost a nezávislost. Jiná cesta než činit další a další rozhodnutí, za která jsme nuceni přebírat odpovědnost, ovšem není.

Prezidentem naší země je nyní ten, kterého jsme my - občané sami vybrali. Pokud každý z nás svůj výběr řádně zvážil a k volbám šel, pak udělal maximum pro svůj posun v občanské společnosti – krok k odpovědnosti, krok k samostatnosti, k dospělosti.

Já jsem se v této historicky první přímé volbě prezidenta stala historicky (pro mou osobu) prvně členkou okrskové volební komise. Velice jsem si přála být u „toho“, podařilo se a dokonce jsem byla zvolena místopředsedkyní komise. Funkci jsem přijala patřičně odpovědně, celé jedno pondělní dopoledne jsem hlala slova přednášejících na školení členů volebních okrskových komisí. Jedním z důvodů bylo také napsat článek o této osobní zkušenosti. Tak tady je:

Plna očekávání jsem 11. ledna po půl druhé mířila do Obecního domu, ve kterém se nachází volební místnost. Pozdravení s ostatními členy, poslední úpravy volební místnosti, kontrola dodržení všech předepsaných náležitostí a začínáme. Časové znamení právě ohlásilo 14.00 hodin a do dveří volební místnosti vešli první dva voliči. Po vyřízení nezbytných formalit vložili své volební lístky do připravené urny. Tak to pokračovalo dál a dál až do večerní dvaadvacáté hodiny. Mezitím ještě dva členové komise odešli společně s přenosnou urnou za občany, jejichž zdravotní stav jim neumožnil volit ve volební místnosti.

Bylo zajímavé pozorovat přicházející jednotlivé voliče. Ve tvářích některých byla patrna odpovědnost, jiní vzali volbu prezidenta s nadhledem až despektem, dva voliči se rebelsky dožadovali dát svůj hlas do přenosné volební urny, byla zde opravdu pestrá směsice výrazů.

Pročítala jsem si výpis ze seznamu voličů, vyhodnotila jsem, že seznam o 125 jménech, skýtá sto občanů, kteří fakticky k volbám mohou přijít.

Volební účast není povinná, ale pro češství každého z nás by povinnou být měla, alespoň při takto zásadní volbě. Jsme přeci občany České republiky a volil se prezident České republiky.

Mýlila jsem se. Voličů dorazilo v prvním kole pouze osmdesát šest, pro dva z nich byla ovšem volba příliš náročná a jejich hlasy, při volbě v prvním kole, byly neplatné. Nechci křivdit těm, kteří nedorazili, jistě byli sužováni nepříjemnými příznaky chřipky či řešili živelní katastrofu, jinak si to neumím vysvětlit.

Po skončení druhého volebního dne, tedy v 14.00 hod. 12. 01. 2013 byly pečlivě sečteny všechny hlasovací lístky vhozené do urn. Konečné výsledky prvního kola naznačily, jakým směrem se voliči v naší obci ubírají.

Čas plynul a za dva týdny se členové okrskové volební komise v naší obci setkali znovu.

Osobně jsem ve druhém kole očekávala malou volební účast. Dle ohlasů se dalo soudit, že mnozí voliči byli dostatečně znechuceni vývojem a průběhem předvolebního boje. Ale skutečnost byla jiná. Voliči se ve volební místnosti střídali jeden za druhým. Že by nás k zájmu a odpovědnosti vyburcovalo „to češství“, která dřímá v našich nitrech??!

Ať už nás k urnám dovedla odpovědnost, zvědavost, povinnost či něco jiného, dovedla nás v úctyhodném počtu osmdesát voličů. Miloši Zemanovi dalo svůj hlas 63 z nás, tj. cca. 80 %, 16 z nás, Karla Schwarzenberga volilo cca. 20 %, a jeden volič byl natolik rozrušený, že do urny vhodil obálku nesprávné barvy a jeho hlas nemohl být uznán platným. Volební místnosti se uzavřely, volební kolotoč se zastavil – utichl.

Pro mne byla účast na první přímé volbě prezidenta ČR velkou zkušeností a děkuji za ni.

Společenské aktivity v lednu a únoru

Maškarní ples pro děti

Dne 26. 01. 2013 místní dospělí žili volbou prezidenta a místní děti žily maškarním plesem. Odpoledne se v obecním domě sešly děti v maskách. Mohli jsme tady potkat piráta, čaroděje, číňanku, princeznu, biatlonistu Karla ověšeného získanými medailemi, kočičku, klauna, puberťačku, Ferdu Mravence, Spider Mana, želvu Ralfa – opravdu pestrá škála bytostí. Tyto společně soutěžily. Například v židličkované, tanci spojeném s práskáním balónek, hádání pohádkových bytostí, v hádankách, v náročné chůzi s knihou.....

Přítomní diváci rozhodli o tom, že nejkrásnější maskou byla vyhlášena kočička, která ve skutečnosti byla Dominička Kopecká, druhé místo získala želva Ralf, v podání Vítka Novosáda.

Sladkou odměnou byly, po zásluze, odměněny všechny děti a společně pak tančily, tančily a tančily.

Společenský večer

Po roce jsem se opět v hojném počtu, ke kterému velkým dílem pomohli přesporní hosté, sešli na oblíbeném Společenském večeru.

Velmi krásný byl úvod této společenské akce. Pan starosta přítomné pozdravil, pronesl přípitek a povznesl skleničku se šampaňským. Šampaňské měl nalito každý, bylo takovým malým dárkem, s každým si pan starosta také připil. Není tajemstvím, že datum Společenského večera a datum narozenin pana starosty mají k sobě vždy velmi blízko. Toto gesto bylo velmi milé, ale hlavně bylo od srdce a bylo to znát.

Za všechny si ještě jednou dovoluji poděkovat.

O občerstvení žíznivých hostů se, letos poprvé, pečlivě starali studenti Střední školy Rýmařov a počínali si téměř profesionálně. Hudba byla také bezchybná. Pánové se velmi snažili zavděčit se všem přítomným, bez ohledu na věkovou kategorii, v „kole“ si tedy zařadili všichni. Součástí večera byla také bohatá tombola.

Akce byla velmi vydařená, hosté spokojeni. To bylo to nejdůležitější.

Jen mě napadá, že v sále chybělo mnoho místních známých tváří. Myslím, že je to škoda nepřijít, pokud nemám samozřejmě závažné důvody. Společenských akcí v obci není zase za rok tolik, abychom si mohli vybírat.

Společné zážitky dělají společné vzpomínky, pamatujme na to.

Společenská kronika

Jonathan Swift: *Každý chce žít dlouho, ale nikdo nechce být starý.*

Jubilanti měsíců leden, únor, březen

Studený František	60	Zifčák Jiří	35
Mackurová Klára	15	Kročil Pavel	65
Kročilová Markéta	10	Kadlecová Alžběta	75

Srdečně přání paní Šarlotě Bubelové k jejím nádherným 88. narozeninám.

Paní Bubelová již sice není občanka Malé Štáhle, ale všichni ji za „maloštáhlačku“ považujeme.

Všem oslavencům přejeme nádherné narozeninové dny, spokojené oslavy a do dalších dní hlavně zdraví a spokojenost.

Rozhovor měsíce

František Studený - známe se, potkáváme se, dokonce si i tykáme, ale přesto všechno pro mě byl František Studený velkou neznámou. Možná i pro mnohé z vás.

Je to jako z románu, rodák z Malé Štáhle, žijící dlouho mimo, se po letech zase vrátil domů. Připomenu, že zpátky domů se vrátil také jeho bratr Vladimír, a tak si nemůžu odpustit příměr, „že dobří holubi se vracejí“.

Narodil se v Rýmařově a je prostředním ze tří bratrů. Jeho rodiče přišli do Malé Štáhle v roce 1949. Z úrodné Hané je odlákala vidina práce, bydlení a především sestra p. Studené, paní Chocholová, která už v Malé Štáhli bydlela a provozovala místní hostinec.

Tatínek pracoval nejprve v STS – strojní traktorová stanice v Jamarticích, potom si dodělal zemědělskou školu a nastoupil do místního JZD, kterému také nějaký čas předsedal. Kde ovšem bylo sídlo JZD pan František neví, ono se spíš běhalo po polích, než papírovalo. Pamatuje si, že k nim domů chodil ekonom z JZD ve Velké Štáhli a s otcem řešil nejrůznější papíry, tak možná kancelář byla u Studených doma??

Po roce 1968 otec místní JZD opustil a odešel pracovat do lesa - jako lesní dělník, se slovy, že on se užíví i rukama.

Maminka si udělala kurz pěstounky v mateřské škole a celý svůj profesní život věnovala dětem a práci s nimi. Stejně rázná, možná až přísná, jak na své syny, byla i ve školce, ale zároveň byla spravedlivá. Děti měla ráda, jen chtěla, aby byly slušné a spořádané.

Jak vzpomínáš na své dětství?

Dětství bylo hezké. Musely se splnit nějaké ty povinnosti, nakrmit drobné zvířectvo, pomoci doma a pak tradááá ven. V létě čutat s balónem na hřiště a v zimě bruslit. Pamatuji si, že se bruslilo pod mostem, věčně jsme měli hlavy otlučené o most. Taky se často vylévala zátočina u řeky, voda pak zamrzla a tam se to bruslilo! Do školky jsem chodil k mamce, první stupeň ZŠ jsem si odbyl tady, učila mě paní učitelka Bětíková. S kým jsem seděl v lavici? Tak to už si po těch letech opravdu nevzpomínám.

Ve třídě jsme byli všichni dohromady, žáci od prvního do pátého. P. Blaheta, bývalý aktivní člen Sokola, s námi dětmi neorganizovaně cvičil v domě č.p.30, kde byl dříve obchod, tam později byla taková „tělocvična“ pro nás – omladinu.

Tehdejší ředitel fabriky, p. Bartošek, tyto aktivity podporoval. Zajistil švédskou bednu, kruhy, žíněnku. Bylo to dobré. Taky se chodilo do Jisker, později do Pionýra. Někdy jsem navštěvoval fotografický kroužek v Rýmařově, ale díky dojíždění to bylo s mimoškolními aktivitami složitě.

Od šesté třídy jsem pak jezdil do školy do Rýmařova. Největší kamarádi byli Milan Chmelař a Jožka Heblák. S tím jsem se také šel učit na tříletý učební obor mechanizátor v zemědělství v Krnově.

Proč právě tento obor?

Motory jsem měl v krvi od mala. Za hospodou měl tatka ve stodole garáž a tam se pořád kutilo něco kolem aut.

Co bylo po škole?

Asi od patnácti jsem byl členem ČSM- Český svaz mládeže, ten se pak změnil na SSM – Socialistický svaz mládeže. Klubovnu jsme měli ve škole, v tu dobu už byla zrušena místní jednotřídka. Taky jsme si společnými silami začali budovat letní klubovnu v budově „lágru“. Dělali jsme brigády, sbíralo se železo – něco se vydělalo a koupilo do klubovny. Mladší ročníky v našem díle pokračovaly, dílo se podařilo a zažilo se tam dost srandy. Tehdy tady bylo více mladých lidí, napočítal bych minimálně dvacet. Na něčem jsme se dohodli a šlo se do toho.

Pak přišla vojna. Dva roky jsem sloužil v Dašicích v Čechách. Na konci vojny, na jaře roku 1974, byla svatba. Po svatbě jsem se odstěhoval do Moravského Berouna. Manželka se vyučila pro Granitol a já jsem tady se svým vzděláním také sehnal místo, ale hlavně dostali jsme byt.

To bylo tehdy nejdůležitější. Abych se přiznal, moc se mi ze Štáhle nechtělo, ale nebylo na výběr. Jsem tatínkem tří dětí a dědečkem čtyř vnučat. Mé manželství časem přestalo fungovat.

Budu osobní. Jak Vaše rozhodnutí přijali děti?

Rozešli jsme se, až děti byly dospělé, samostatné. Každý má právo na spokojený a plnohodnotný život. Myslím, že naše děti naše rozhodnutí respektují. Stále se stýkáme, pořád jsem jejich táta a myslím, že dobrý táta. S mou současnou přítelkyní Mirkou bez problému vycházejí. Ona má ráda je a ony zase ji. Poznali jsme se v Ostravě, kde jsem pracoval a Mirka prodávala v obchodě, v oddělení MASO – UZENINY. Jsme spolu od roku 2006. / Jak vidíte, i uzenina může být osudovou záležitostí. Pozn. autorky /

Soukromý život jsme probrali, co ten pracovní?

V současné době jezdím s nákladákem u firmy, která se zabývá výstavbou silnic a dálnic. A čím vším jsem byl?

Nejprve jsem pracoval v Granitolu jako údržbář. Ve stejné fabrice jsem také deset let pracoval jako profesionální hasič. Působil jsem tady nejdřív jako dobrovolný hasič, pak ve fabrice vypukl gigantický požár s obrovskými škodami a vedení na základě této skutečnosti zřídilo jednotku profesionálních hasičů. Práce to byla zajímavá, ale i velmi náročná, vyjížděli jsme k haváriím, povodním. Za kopcem byl vojenský prostor Libavá a tak o výjezdy nouze nebyla. Věnoval jsem se i podnikání, pracoval jsem čtyři roky v Praze na různých stavbách a taky jsem byl pár měsíců i nezaměstnaným.

Pracovní život mám opravdu pestrý. Pracovat budu minimálně do svých třiašedesáti, ale pokud mi to zdraví a okolnosti dovolí, klidně i déle.

Můžeš specifikovat své podnikání?

V Moravském Berouně byla prodejna, kde byl nucený výsek. Ta se mi stala tak nějak osudnou, je úzce spjata s mým desetiletým podnikáním v oboru uzenářství. Nejprve bylo nutné se vyučit. Znalosti v oboru mi nechyběly, nutné lejtstro ovšem ano. Na prahu čtyřicítky jsem se vyučil v oboru řezník-uzenář a později jsem si své vzdělání doplnil na střední průmyslové škole potravinářské.

Pak se také musela upravit prodejna, aby vyhovovala přísným hygienickým a veterinárním normám a předpisům. To nebylo zadarmo, žádné dotace tehdy nebyly, nezbývalo než zainvestovat a taky se zadlužit. Do podnikání jsme se vrhli s manželkou. Maso jsme nakupovali, bourali, prodávali, vyráběli z něj výrobky, ty pak prodávali. Bylo to opravdu náročné, ve všech směrech. Podnikání jsme věnovali deset let z našich životů a dost mu i obětovali. Dnes můžu říct, že až příliš mnoho.

Proč přišel konec?

Na kolena nás, mimo jiného, srazil vstup do EU. Naše prodejny nesplňovaly přísné normy z Bruselu a investice pro jejich splnění byly už finančně neúnosné. Konec byl smutný a asi jsem se s ním dodnes úplně nesrovnal.

Volby, téma, které jsi nemohl v poslední době neslyšet. Jak moc se tě týká/netýká politika? Dovedeš si představit, že bys kývl na nabídku, aby si kandidoval do obecního zastupitelstva?

Politika mi nic moc neříká.

Do zastupitelstva bych určitě nekandidoval, do Štáhle zatím vlastně jen dojíždím, pobývám tady sporadicky a určitě bych se práci v zastupitelstvu obce nemohl věnovat.

Když nepracuješ, co naplňuje Tvůj volný čas?

Hodně času trávím s bráchou Ladou, kamarádem „Hakošem“, moc rád si pokecám a zavzpomínám s Jožkou Heblákem. K mým koníčkům patří taky vaření, vařím často a opravdu rád, nejraději asi českou kuchyni.

V poslední době trávím taky spoustu času s Frantou Kadlecem, dělá mi mechanika. Spojuje nás láska k rychlým autům – závody do vrchu. Já závodím asi od svých pětatřiceti, i předtím jsem „blbnul“ – motokáry a tak. Teď mám své třetí závodní auto, ale musím přiznat, že je to pořádně drahý koníček. Motory mi byly vždycky blízké, to máme společné s bráchou Vaškem. Mí synové se „nepotatili“, u vnuků to možná bude jiné.

Koníčkem jsou také lyže a brusle, ale to má tady na horách v oblíbě asi každý.

Jaké plány máš do budoucna?

Postavit garáž, abych měl dílničku, kde bych mohl „kutit“.

Vysněná dovolená?

Pohádkový ostrov Skopelos v Řecku, už jsem tam jednou byl s ČEDOKEM a opravdu je to kouzelný kus země.

Jaká byla oslava a co dárečky?

Nijak velkolepá. Přijely děti, posedělo se.

Kdybys mohl, udělal bys ve svém životě něco jinak?

Asi bych se už nepustil do podnikání. To co jsem si prožil, mě dokonale vyškolilo. Taky jsem uvažoval, že bych si docela rád otevřel hospůdku. Její úspěch bych postavil na dobré, kvalitní a zároveň levné kuchyni. O tom jsem vážně přemýšlel, ale nedošlo k tomu. Bohužel nebo bohudík??!!

**Velký dík patří panu Františku Studenému,
za jeho sdílnost a ochotu nechat nahlédnou do svého soukromí.
Přejeme vše nejlepší, hlavně zdraví!**

SBÍRKA POUŽITÉHO OŠACENÍ

Občanské sdružení Diakonie Broumov

Vyhlašuje sbírku použitého ošacení:

- letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/
- lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon
- látky (minimálně 1m2, prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- domácí potřeby-nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- vatované a péřové přikrývky, polštáře a deky, peří, péřové přikrývky a polštáře
- obuv – veškerou nepoškozenou
- hračky – nepoškozené a kompletní

Věci, které vzít nemůžeme:

- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí
- znečištěný a vlhký textil

Sbírka v Malé Štáhli se uskuteční:

dne: 5. dubna 2013 čas: 8 – 14 hod.

místo: garáž obce u domků

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem

Bližší informace Vám rádi sdělíme: tel. : 224 316 800, 224 317 203

Masopust

neboli **karnevalové období** bylo v minulosti období od Tří králů do Popeleční středy.^[1] Popeleční středou začíná postní období před Velikonocemi. Maškarní zábava, která probíhala zpravidla na *masopustní úterý*, tedy v úterý před Popeleční středou, byla vyvrcholením masopustu. Název karneval je synonymem masopustu (z italského *carnevale*,^[2] vlastně "maso pryč"). Dnes se jako masopust (nebo karneval) označuje zejména toto masopustní veselí (nářečně masopust, šibřinky, fašank, ostatky aj.)

Masopust, a zvláště několik posledních dní tohoto období (fašank, fašanky, končiny, bláznivé dny, konec masopustu), byl pro lidi v minulosti oficiálním svátkem hodování, během kterého bylo třeba se dosyta najíst. Pak následoval dlouhý čtyřicetidenní půst. V době masopustu se na královském dvoře konaly hostiny, ve městech tancovačky, na vesnici vepřové hody. Těm, kdo se slávy nezúčastnil, se posílala bohatá výslužka, kdysi na Moravě zvaná šperky a v Čechách zabijačka. Výslužka většinou obsahovala ostatky, huspeninu, klobásy, jelítka, jitrnice, ovar, škvarky.

Masopust končil v noci před Popeleční středou, kdy ponocný zatroubil na roh a rychtář všechny vyzval k rozchodu. Druhý den (na Popeleční středou) naposledy se konzumovaly masné rohlíky s kávou nebo mlékem, dopoledne ještě byla povolena kořalka. Oběd však už byl přísně postní, což většinou bývala čočka s vajíčkem, sýr, chléb, vařená krupice, pečené brambory.

Postní doba

Postní doba či půst je v křesťanství období přípravy na Velikonoce. V západní církvi začíná postní doba Popeleční středou a trvá 40 dní (kromě nedělí). Ve východních církvích začíná „Velký půst“ v pondělí 7. týdne před Velikonocemi a končí v pátek 9 dní před Velikonocemi.

Význam křesťanského postu

Půst se v křesťanském smyslu netýká pouze zdržení se jídla a abstinence, ale může zahrnovat i jiné projevy jako např. almužnu či dobré skutky. Účelem postu má být soustředění věřícího na jeho duchovní růst v rámci přípravy na největší křesťanské svátky roku – Velikonoce.

Význam postní doby

V postní době má člověk pracovat na proměně a obnově svého života, aby mohl žít opět plně jako křesťan. Má v této době obnovit autentické vztahy, navázat znovu dialog s druhými, odpočinout si a vrátit se k tomu, co činí

život křesťana křesťanským. Nemělo by ale jít pouze o lidské úsilí, neboť křesťanská teologie a spiritualita považuje půst za Boží milost, kdy člověk naslouchá Božímu slovu a svůj život podle něho uzpůsobuje.

Postní doba je též obdobím přípravy katechumenů na křest a provázejí je v tuto dobu zvláštní liturgické obřady. Mezi dny postní doby, které nesou tradiční označení, patří ještě 4. neděle postní, zvaná Laetare, a 6. neděle postní, běžněji Květná neděle, jako připomenutí dne vjezdu Ježíše do Jeruzaléma.

Liturgická barva postní doby je fialová. Začíná Popeleční středou, trvá (nepočítaje v to neděle) 40 dní a celá doba vrcholí Svatým týdnem, při němž si křesťané připomínají ukřižování Ježíše Krista a končí velikonočním triduem (to začíná na Zelený čtvrtek večer, pokračuje Velkým pátkem a Bílou sobotou, posledním dnem postní doby, a vrcholí Velikonoční vigilií ústící do neděle Zmrtvýchvstání Páně). Celá postní příprava směřuje k radostné oslavě Velikonoc, které jsou pro křesťany svátky Kristova vzkříšení z mrtvých.

Postní praxe

Postní praxe byla v minulosti poměrně namáhavá, nejedlo se maso, ryby, vejce a mléčné produkty a bylo zvykem jíst jednou denně. Současná postní praxe katolické církve zavazuje katolíky od 16 do 60 let. Na Popeleční středu a Velký pátek jako dny přísného postu je dovoleno sníst pouze jedno velké jídlo denně. Krom toho existuje ještě půst od masa, předepsaný pro tyto dva dny a všechny pátky roku. Tento páteční půst je ale možné nahradit jiným skutkem pokání.

Neděle postní doby (Někdy se lze setkat s označením jednotlivých nedělí)

Název neděle	Lidové pojmenování
1. neděle postní	Černá, liščí
2. neděle postní	Pražná
3. neděle postní	Kýchavá
4. neděle postní	Družebná
5. neděle postní	Smrtná
Květná neděle	Květná